

Отъ 4-и Августъ висящитѣ на шипченскитѣ височини облаци започнаха да се раскжсватъ и златнитѣ слънчеви лъчи затреп-
тяха по грандиозния Балканъ. Августовското топло слънце влѣзе
въ своитѣ права. Наврѣмени само закжснѣлитѣ облаци го
затрупваха, но скоро, подгонвани отъ острия балкански вѣтрецъ
и слънчевитѣ лъчи, тѣ се прѣсваха въ пълна безредица.

На 5-и Августъ въ 4-хъ дружини пристигнаха, отъ вто-
рата серия на опълчението, 540 человекъ, за попълнение раз-
реденитѣ имъ редове, което даде по 135 за всѣка дружина. Освѣнъ
това, отъ обоза придойдоха въ 3-я дружина 35 человекъ, та
всичко станаха 170 человекъ. — Слѣдователно, редоветѣ на
ротитѣ ѣ се увеличиха съ по 43 человекъ. Сравнително, това
увеличение бѣше незначително, но то направи твърдѣ добро
впечатление на старитѣ опълченци, — още повече, че под-
крѣпление за сега отъ никадѣ се не очакваше, тъй като, както
въ Търново се говореше, положението на нашитѣ войски на
западния и источния флангове не бѣше по-добро отъ нашето.

На 5-и Августъ казацитѣ имали сериозно счепкване съ
черкезитѣ и башибозуцитѣ не далеко отъ Казанлъкъ, въ което
паднаха нѣколко казака убити и ранени. Въ сжщото сбивание
билъ легко раненъ и есаула (капитанъ) Кириловъ, командира
на уралската сотня.

Това появявание на черкезитѣ и башибозуцитѣ служеше
за доказателство, че слѣдъ тѣхъ се движи Сюлейманъ-пашовата
армия. Въ 10 часа сутринята се показаха на възвишенността
на сѣверо-истокъ отъ Казанлъкъ неприятелски войски, а обла-
цитѣ прахъ, които се виждаха задъ града, показваха, че тамъ
се движатъ още неприятелски сили.

Щомъ генералъ Столѣтовъ забѣлѣзалъ това движение на
противника и се убѣдилъ въ намѣрението му да атакува шип-
ченската наша позиция, той испратилъ изрочно донесение въ
тая смисълъ на корпусния командиръ генерала Радеcki, на гене-
ралъ-майора Дерожински и на Негово Императорско Височество
главнокомандующия. Още въ сжщия день неприятелската ка-
валерия се приближи до с. с. Енина и Шейново.

На 7-и Августъ неприятелския авангардъ зае с. Шейново,
а главнитѣ му сили останаха въ Казанлъкъ. Виждаше се, че
противника искаше да се приближи съ дѣсния си флангъ къмъ
с. Енина.